

mediante aliquo modo unionis, si sit leat^r distinctum, l. in
mediate si sit mixt. Est q^d effus^o factis quantitas effere
subum extensum. Unde a^l his si selet distincti quanti
tas est end^o p^r se extensum, q^d leliqua entia qua participant
extensionem quantitativam a quantitate istam participant, l.
primario ut ma^o prima, l. secundario ut fra^o ves^o mater, tam sub
stantiales, quam accidentales, q^d quantitas primo et cert^o a^l
ordinat^r ad extendendam mem^o secundario ad extendendam fra^o.

Cum in plures sint extensiones, n^o est fra^o
l. assignare, in qua nam istarum factis la^o quantitas sit collocanda
et qua a^l ipsa. h^o pra^oter. Alia n^o extensio est unitaria,
qua in eo consistit, ut les qua ita extendit^r, he^ot plures partes
inter se unitas. Haec in facile apparet, quod non sit fra^o tis
la^o quantitas, q^d est extensio eius o^o ent^o mat^o. Sic n^o sub^o
corporea natio he^ot p^r se unitas, ut acci^o mat^o eodem modo, ut
sint leatitates, l. sunt modi, qua p^r se clarum est non posse cert^o
quantitas in ea extensione consistere. 2^a est extensio in
toto, qua in eo consistit, ut p^r se in toto sint unitas, et ordinat^r a^l v^o.
ut caput a^l v^o p^rcedat manus e^l brachio em in cap^o est. Haec
n^o extensio, l. potest considerari actualis, l. a^l p^r se malis,
et de utraq^{ue} qua n^o v^o sit factis la^o quantitas. Esse n^o
extensioem in toto multa affirmant, quos sequens art. citabit^r.

Extensio est in toto q^d eodem modo
considerari potest actualiter, l. a^l p^r se divinaliter, consistit n^o in
eo quod les ita sit in toto, ut q^d debeat^r vbi, quo mediante in
divis^o p^r se, divis^o p^r se partibus correspondat, si sit a^l p^r
se malis, si n^o sit actualis consistit in eo q^d actu he^ot tale
vbi.

Deinde advertendum est quantitas
leat^r a^l subia distincti, q^d l^o p^r se p^r se v^o demonstrari
n^o potest, sup^r in sacrae Luchand^o mistens facile q^d bat^r,
ut probat D. Thom. 3. p. 9. 77. art. 2. et in 4. dist. 12. q. 1. a. 1.

Sed. ibid. q. 2. Tom. 5. Met. cap. 13. q. 2. bar. dicitur et alij quos citat
 hoc non confirmat. Nam ibi non est sanis ac uni subiecta, quae praedit
 considerationem, et in manet quantitas: quae ratio distinguit le-
 tra a subiecta. Nam si distinguerentur modali non posset manere in
 eius essentia dependat a legum modificat, et hinc dicitur esse sub-
 iectam esse modum quantitatis, quae quomodo sit ab eodem potest manere.
 Le ratio quantitatem praebat quae sacra hostia a ligno frigidi, ali-
 quod non calescit, uariasque alias subit qualitates pro temporum
 uarietate: quae datur a ligno uero subiectum, in quo illae accipiunt.
 Nam calor et frigus non possunt accipi in coloribus et alijs qua-
 litatibus quae ibi uidentur, cum colores, et alia ex permissione
 primarum nascantur, quarum de re sunt calor et frigus. Dan-
 dum uero esse a ligno uero subiectum praebat, quae a ligno uero alia quali-
 tates cum natura fiant, ferunt naturae extra subiectum: deinde
 non possunt inter se pugnare et mutuo se expellere, quae pugnant
 tantum esse esse subiectum.

Præterea una hostia unsecrata non pe-
 nitur cum alia: sed hoc non potest provenire a qualitate ubi
 ibi sunt: quae ratio antecedendum est esse ibi a ligno subiectum, cui
 illae inhiant. Mirum praebat, quae qualitates mutuo se lo non
 expellunt, uidemus non multas esse in eodem subiecto, et eo-
 dem spatio. Deinde quae si se expellerent non posset hos-
 tia unsecrata frigescere: nam qualitates aliae quae ibi
 sunt frigus expellerent. Ut confirmatur, quae qualitates
 illae non pugnant in eodem subiecto, potest non esse esse alibi
 et frigidum: quae non pugnant in eodem loco. Cum in-
 totum suum esse habeant per quod ad subiectum, prius esse a illud
 deberent pugnare quam esse locum. Alias omittit locis, physica
 et, quae facile accumulari possunt.

Contra hanc in ueritatem pertinacius, quae
 acutius sentiant. De hinc in Logica cap. de Quant.
 et in tract. de Sacramento eandem cap. 17. et sequentibus

Gabriel in 2. dist. 10. Mawr. in 2. dist. 12. q. 2. et alij quos
citatur. dicitur. qd. scilicet. 2. q. asserunt. Subiam et unam qua
que qualitatem corporalem p. se ipsam habere molem corpoream,
et extensionem partium, ut eam suam quantitatem quatenus
illam molem et extensionem habet. Quae opinatio uix pot. coherere

Argumenta p. Thomam inia facta sunt, qua
ut commentatione indigeant. Fere n. ex eo deducunt, qd. Subia
sit untriorum suscipiva, qd. si quantitatem ab illa. Ita t.
distinctam dantur, id et illi concedendum est. Non uident tam
se deserre qualitati, qd. negant quantitati. Nam in Sacra
Eucharistia cum nulla sit materia subia, in qua nam recipiun
tur contraria, q. nati induunt, ut experientia constat, ubi enim
ex illorum inia qualitates in latigunt, unde coacti his qua
litatibus eam dantur inuoluptatem, dicunt nati qd. extra subiam

Om. q. quantitatem e. quodammodo instrumenti subia ad recipiendas
inias qualitates illarum. Ue e. subiam (Quo) subiam uo. subiam
(Quo), Ita dicimus in ca. efficiente superadditam poam ad uera
dum e. prium (Quo) u. uis. Nec ualeet instantia, q. assumit poam
passiuam ad recipiendum non distinctam a quantitate subia. Id.
n. falsum est. Ue uisum farum q. recipiunt, et q. uisum ad
aliquas sit uerum. Nam aie poa qd. recipiendum uisum
est ipsamet aie entitas: poa uo. immedata ad recipiendum
sunt intelligibiles, huius, et actus est ipse uisus. Nec in subijs
materialibus exempla dantur. Satecom n. debent uicere actus
poarum cognoscendum et appetendum uisualium quas si
p. unim. Recipi in manu, non recipi in ipsis uis: alioquin
quomodo concedunt illas emanantes opam.

Deinde ex eo argumentant qd. nulla
de h. extensio in subia, quam a se habere non pot. In primis
n. ex huius entitatem. Extensio uo. in toto supponitur
quantitati. Nam cum subia sit ca. materiae quantitatis, et illi

supponat, natio supponenda est cum eo ordine, quem hinc res
 in se. hi n. rei efficientes pot. indui a quantitate, quae
 est accidens pure passivum, nec facti, cum n. sit unio par
 tium subia, id uo ordo natio induit partium unionem
 q. et extensio unum ad totum, subia hinc a se ipsa, n. aquantit.
 Extensio uo loci lepletiua etiam uidet. p. pna subia. Nam si
 hac indueretur aquantit. non posset subia illa affecta p. ex
 parti cum a ia, qd. diuisus p. se ce n. e. negandu. q. ab abso
 lute aduocandum nullam de extensionem in subia quam a se
 non hait: atq. ad eo supfluum e. quantitate ab illa dis
 iunctam in terum na. concedere.

Ad haec breuiter reuert. in primis si
 statiamus locum facti quantitate e. extensionem in ho
 cam praestari subia aquantit. ad quam supponit subia
 ut opus ca. matris, non h. ita extensa cum cam extensione
 facti aquantit. hait. Unde ad confirmationem dm. e. quantitate
 n. ee unionem inter res subiatas, cum sit accidens, et unio
 qua ex partibus subiatibus fit unum p. se. accidens ce n.
 pot. Ordo uo partium, non induit facti earum unionem,
 sed illam con h. tr. supponit. Nam ant. e. quantitate si eueri
 priamus subiam, o. e. illius res sibi ad inuicem uhercant nec =
 He est, p. quantitate uo. ordiant. et extendunt.

Si uo. dicamus extensionem q. e. loci fa
 loci quantitate ce ad leplendum locum, non eo. mem. br.
 ad m. p. negandum est ad id quod sequit. n. posse quanti
 tates et subias affectas quant. diuisus penetrari. tunc
 n. factum e. quantitate n. leplere locum, unaqueq. n. illa
 rum locum leplet. lo. p. bar. q. si unaqueq. illam n. leplet
 nec utraq. sit leplebit, qd. n. concedent. Illa q. quantitas
 leplet locum uo. posita extensione ad illum actuali.
 debet negari n. aliter corpus in eodem loco uo.
 ubi, qd. quantitates penetrari debet, unicuiq. rui alterius

et patet dari. Si a tenus cum qd n' penetrant, et in partibz
 uniuscuiusq' illius ubi le signatum partium. Deinde argumon
 rum factum assumit nimirum extensionem actualem ad
 locum esse locum partem quantitatis, quod nemo concedet.
 Cum dicitur. Quis in Tansa Luchanidia haec suam quantitate
 n' in actualem extensionem ad locum, sed in apertis in aliis
 in qua latorem partem quantitatis probabitur esse con-
 sistere. Aliud sunt loci minoris momenti, quae vix agerentur
 naris sunt explicanda.

Articulus secundus

De extensione in toto sit talis pars Quantitatis.

Prima sententia haec est in maiori extensionem actualem in toto esse
 locum quantitatis. Haec probatur in primis quia non potest nulli
 corpore quantitate: quod est. aut probatur. Si tolleretur extensio actualis
 in toto a corpore quantitate, maneret unaquaeque pars visibilis unitatis
 neullo ordine: sed ex hoc sequuntur multa absurda: quod non potest
 nulli extensio in toto a corpore quantitate. Minus probatur quia darentur partes quae
 aequalitatem ita unita inter se, ut nullam haberent distantiam, hoc est ut prima
 non distaret a 3^a, et sic de reliquis. Quod si id totum unice dari
 maiori incommode instandum est, quia sequeretur quantitatem ma-
 iore sine superficie trante, atque adeo sine figura, quod nemo ve-
 redet. Insuper probatur quia sublata haec extensio unaquaeque
 pars cum visibilis unitate, in quantitate unitatis est: sed superficies trantis
 corpus quantum tollit hanc partium unionem: quod illa non dari
 talis extensio nulli non potest. Minus probatur, quia superficies trantis
 naris officit ut una pars non uniuersum cum alia, nec illi
 unitate, quod probatur, quia si adhuc pars unitate alteri et cum
 illa uniuersum, iam illa superficies non est trantis, sed impulsiva
 duas partes inter se. Unde et tenius sequitur dari corpus quantitate

sine forma cum n' h'c sit in superficie trahit' corporis n' pot' dari nisi ubi dan' talis superficies

Retur ad priorem locum de partium indistincta concedendo totum, nec n' distantia cogitanda est inter pars nisi ubi dan' vido ad totum et pars ita sunt constructa, ut prima imm' cohaereat et n' aliter. Et. at us in nobilitate p'p'ci quis pars vobis coheret, quappi ab vobis indistans est, nec n' ali quid pot' uniri nisi vobis indistans. Ad 2. melius ut res puncto intelligat' supponendum est duplici mo' posse Deum comprehendi pars vobis subiecta vobis ordinem quem hinc in toto. Vel ita ut quantitas sit in puncto: vel ut maneat extensa in toto. Si est in puncto tunc minus indigere videretur trahit' superficie, cum n' h'at figuram situatam, q' in superficie trahit' residet. Si quantitas us' confusis partibus extensa manet in spatio, non solum d'ct' ab illa vobis ordinem in toto, s'unt unamquamq' partem vobis, sed e' sicut ut una quaelibet pars toti respondeat spatio. V.g. maneat extensa q' spatium bipalmarum, cum una quaelibet pars sit unita vobis, e' p'p'ci in uno lo ubi reliqua sunt, pars digitalis respondebit toti spatio bipalmarum, a quoq' n' erit unita cum vobis, h'c n' non est impossibile, q' si. Quid corpus ita est in sola trahit' trahit'. h'c n' sumpta quantitas magis videtur indigere superficie trahit', p' figuram situatam quam in spatio divisibili videretur non vobis. Absolve in concedendum e' manere illam quantitatem sine superficie trahit', atq' adeo sine figura, ut p'bat argumentum, q' d'ct' ab iudicem et p'p'ci facta: q' n' us' dicimus figuram navis da ni in corpore quanto, intelligimus de corpore p'p'ci h'c superficie trahit'. a quoq' corpore intelligitur p'p'ci Deum tale corpus conservare sine superficie trahit', q' in stram conservat lineam sine puncto. Legget' p'p'ci posse Deum etia subiectam corporalem confusis partibus conservare, quae p'p'ci manebit sine figura

organia. Haec n. p. q. est ordo quem p. h. h. v. n. e. s. e. Deinde
et si demus p. q. m. r. u. a. l. e. m. i. n. s. u. b. i. a. q. s. o. l. o. e. x. t. e. n. s. a. e. s. t. i. n. e. o. c. a. s.
erit sine tali figura.

Dicit aliquis posse Deum n. posse tollere
eam extensionem posita quantitate, non absolute, quod in ea
consistat visus partium quantitatis, sed ex hypothesis quod illam vel
sit conservate, quemadmodum dicimus n. posse Deum conservare
nam sine subsistia, s. l. e. m. a. l. i. q. u. a. m. s. i. n. e. v. b. i. n. u. m. e. s. q. u. o. d. i. n.
subsistia sit de centia n. e. l. v. b. i. d. e. c. e. n. t. i. a. v. j. : Sed ex hypo-
thesi q. d. impote sit nam consistere sine suo h. o. q. e. l. e. m. s. i. n. e.
v. b. i. s. i. c. e. i. n. p. r. a. s. e. n. t. i. n. p. o. s. s. e. D. e. u. s. e. a. m. t. o. l. l. e. r. e. e. x. t. e. n. s. i. o.
n. e. m. s. a. l. e. e. a. m. a. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. q. u. a. e. s. t. i. n. p. a. r. t. i. d. i. v. i. s. i. b. i. l. i. i. n. p. r. i.
m. i. s. q. u. i. v. i. d. e. n. n. o. n. p. o. s. s. e. r. e. s. p. o. n. d. e. r. e. c. e. r. t. o. p. a. r. t. i. Deinde
a quacumq. quantitate absolute, non quod talis sufficiens
impediat partem loci quantitatis, sed ex hypothesis quod vel
sit eam conservare quod fieri non pot. nisi habeat sufficiens
hancem, et q. d. e. a. m. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. c. u. m. i. l. l. a. p. a. r. t. i. u. m. c. o. n. f. u. s. i. o. n. e.

Quod si videtur posse concipi nam sine
subsistiam d. e. m. s. i. n. e. v. b. i. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. m. v. i. s. n. p. o. s. s. e. c. o. n. c. i. p. i.
sine hac extensione, q. d. talis indicium e. ut dicamus in illa
consistere locum partem quantitatis. Dicit aliqui n. posse con-
cipi nam consistentem in locum n. sine subsistia, nec locum
sine v. b. i. s. i. d. e. d. u. p. l. i. c. a. t. i. o. n. e. s. u. m. m. a. t. i. s. e. u. s. u. o. s. i. p. e. c. i. f. i. c. a. t. i. o. n. e.
s. i. e. e. t. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. m. a. b. s. o. l. u. t. e. c. o. n. c. i. p. i. p. o. s. s. e. s. i. n. e. i. l. l. a. e. x.
t. e. n. s. i. o. n. e. ; a. t. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. m. e. x. i. s. t. e. n. t. e. m. i. n. l. o. c. o. m. a. d. d. i. v. i. s. i.
b. i. l. i. n. o. n. p. o. s. s. e.

Hec oblat quod pot. Deo tollere hanc actualem
extensionem in toto a subia m. l. e. g. u. n. i. s. a. c. c. i. d. e. n. t. e. N. a. m. e. s. h. o. c.
i. n. q. u. i. r. u. n. t. n. s. e. q. u. i. t. m. a. n. e. r. e. s. u. b. i. a. m. a. u. t. a. c. c. i. d. e. n. t. i. s. a. l. i. u. d. s. i. n. e. v. u. o.
h. o. s. e. q. u. i. t. i. n. m. a. n. e. r. e. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. m. q. u. i. t. r. i. u. s. l. e. l. i. q. u. o. r. u. m. a. c. c. i. d. e. n. t. i. u. m.
q. d. t. e. a. l. i. d. i. s. t. i. n. g. u. n. t. e. s. t. i. n. h. e. r. e. n. t. i. a. s. m. i. u. s. q. u. o. s. u. n. t. e. x. t. r. a. s. u. b. i. a. m.
q. d. h. a. n. c. v. o. p. a. r. t. i. u. m. c. o. n. f. u. s. i. o. n. e. m. n. e. c. s. u. b. s. i. s. t. i. a. p. o. s. s. e. t. a. s. u. b. i. a. n. e. c.
t. a. b. a. c. c. i. d. e. n. t. e. a. u. t. m. i. u. s. q. u. o. c. o. n. s. i. s. t. i. t. e. x. t. r. a. s. u. b. i. a. m. p. o. t. e. r. e. t. v. o. s. u. p. p. l. i. c.

pari a quantitate et eius signa quod iudicant impossibile

Hic in dicendi minus nulla loci probari potest, quod nullam auctorem implicacionem, qua in partem coalescens quod quantitas maneat sine partibus, supponit esse sine signa, ac loco extensa, quod si id concederem in quantitate quod adferunt, idem dicerem etiam in subiecta et qualitate loco extensa. Minus enim inconueniens est admittere signa subiectalem in subiecta et in qualitate. Exempla uero quae adduntur non bene procedunt, subiecta enim in subiecta et in dictione in accidentibus sunt hi magis intrinseci, et quoad coalescens, unde implicat coalescere sine illis, ut sine aliqua re quae illorum supplet uicem. Signa uero in quantitate non est minus, et supponit in qua lesiderat minus magis extrinsecus, et non quoad coalescens, et probari potest quantitas esse sine illa, quae in linea sine partibus. Ubi etiam est minus ita coalescens conueniens, ut ab illa separari non potest, quod non uerit, quod non uerit in superficie partibus.

Quoniam igitur, in qua quae adnit coalescens in eam actualem in hoc non esse partem locum, quantitas tenenda est, et probari quod si est haec extensio gratis loco quantitas, eius effectus gratis est extensio subiecta per ordinem ad totum. Ita subiecta supponit ita extensa ad recipiendam quantitate: quod est. Maius. Minus. probari quod eadem actione qua creata est materia prima uel composita ab coalescens partibus, sed Deus non creauit illam uniendo singulas partes in eis, sed cum ordine ad totum: quod supponit ad recipiendam quantitate cum tali ordine. Minus. probari quod alia quae supponit in eam sunt ad uel seruandum esse quod a causa efficiente accipiunt, sed ab illud differendum, ut hoc magis congruum est: quod quantitas cum aduenit materia supponit in illa ordinem partium a causa efficiente illarum. Alia quae uel seruabit in illa partium uel fusionem a deo factam. Uel quod eius aduentum Deus suspendet actionem qua uel seruabat materiam cum illis in partibus unioibus, et non poterit illam uel seruare eadem actione qua creauit. Haec enim est producta a

infinite partium unionum in unaquodq³ p^o. Ita u^o p^o quam conservat
manentiam affectam quantitate conservat & hinc uniones varias
ut p^o sint ordinatae in toto. Nec oby. man^o nunquam p^o sine
quantitate. Satis n^o est quod ex vi actionis p^o quam est creata
sine quantitate esse poterit.

2°. Probatur q^o si hic ordo esse in subiecto
s^o a quantitate non possent variari p^o subiecti, non variari partibus
quantitatis, nec vice versa possent variari p^o quantitatis non ve
nicis partibus subiecti. Sed utrumq³ est factibile & dinam^o p^onis:
E^o extensio subiecti in toto non est facta a quantitate. Miri p^o bari,
q^o nulla apparet repugnancia in manentibus partibus quantitatis
in eodem s^oni et ordine. Deus ponat p^o in me q^o est in capite
in calce, et vice versa, manentibus subiecti partibus, p^o enim
quantitatis q^o est in trinitate ponat in trinitate, sed Deus nihil
est negandum nisi quod implicat contradictionem; q^o absolute
assensum est ordinem in toto n^o esse veri factum quantitatis
cum etiam is detur in subiecto et accidentibus, non a quantitate facta
inductus, sed acci^o efficiente. S^o n^o effectus caloris v^o p^o p^ou
ut hanc p^o caloris in hac p^o quantitatis, et aliam in alio
atq³ adeo efficit in calore extensionem partium quam habet
in toto, q^o in reliquis accidentibus, quoniam quantitas subiectum
huc verum est.

3°. Probatur ulterius q^o Deus potest conser
vare accidens div^o in eum reati^o e^o hanc quantitatem cum eade
partium distributionem quam habet in toto, et man^o p^ona
eodem modo: q^o illa extensio non est in accidentibus et ma
p^ona facta a quantitate p^o n^o videtur deici^o dubitationem
quam n^o in eo possunt implicationem adignare? S^o n^o p^ol^o
q^o si est facta a quantitate implicaret dari sine illa p^ona
n^o facta sine sua e^o impotens est.

Contra hanc doctrinam oby. Si extensio
ad totum esse p^ona^o me^o p^ona^o, quamam est quantitatis, sicut

in ma prima et in his malibus daretur figura: sed hoc est falsum,
 cum illi a darentur figuram le sublati ex terminacione quantita-
 tatis: q' nani' conuersionem est extensionem in toto ad quan-
 titate, et n' e' p' p'ia enis malis. Ac hic arguunt in primis
 solum efficaciter probare de figura organica, hac n' est q' sequitur
 in falib' ex extensione ad totum, seu potius est ipsa extensio
 in toto, d' hanc non negamus in subiecto mali, t' n' ita nana sit
 ut a Deo t'li non possit. Hanc uo' extensionem in toto potest
 habere quouis entitas in puncto. Sed si Deus potest conseruare
 subiectum malum et qualitatem quouis extensam in toto sine
 quantitate, non uincit a' ligui uincere figuram situalem, et pro-
 priam in subiecto et qualitatem ita extensa, qua de se a' t'li.

Reijeta q' hae optio' sequit' alia que
 asserit homi' quantitatis uindicare in extensione a' p' h' d' malis
 ad totum, quas ex se p' babilis apparet, qd' nunqua' pot' agere
 hanc separari, t' n' actu e' p' p'is conuersionis, semg' in n'ia
 sua postulat e' sine illa conuersione. Probat' deinde q' exten-
 sio hae' p'ior est in quantitate extensio a' p' h' d' malis ad
 locum: Sed t' q' h'is semg' est uolocanda in eo quod est p'ior
 ubi: q' t' h'is. Maior uindicare. Extensio actualis ad locum
 supponit extensionem actualem ad totum: q' et extensio a' p' h' d' malis
 ad locum supponit extensionem a' p' h' d' malis ad totum.
 an' p' b'at' in unaqueq' h'is p'iora sunt p'iora
 q' dicunt ordinem ad intrinsecam lej' entitatem, quam quae di-
 cunt ordinem ad aliquid extrinsecum: Sed extensio ac-
 tualis ad totum est u' d' intrinsecus in quanto, extensio
 actualis ad locum est u' d' ad extrinsecum opatum: q' hae' e'
 est illa probenire. s' p' h'is p'it' q' a' b' actu ad p'iam beneua-
 let argumentatio. q' n' actu uultus est p'ior actu uoluntate.
 Adit' 3. q' extensio hae' a' p' h' d' malis ad totum licet
 etiam det' in subiecto mali et accidente, in singulari modo

spectat ad quantitatem. Nam subiecta et accidentia in se habentia non
si eorum quantitas est cum ordine ad totum quantum sine illis: ac
ut quantitas quocumque modo unius est. semper postulat hanc
actum extensionem, quae propter hanc convenientiam propter unum est per
hanc ad quantitatem.

Consequenter est hanc sententiam defendit a philosopho.
nem hanc non esse negationem, nec aliquid quantum respectu ad totum: sed
est ipsam quantitatis entitatem, quod est etiam per se prima ab
his est propria entitas. Aerialis vero extensionem in se habet
dicere, numerum entitates partium cum certis unionibus, ne
quoniam unionis cum le figuris partibus ad quas non fit unio, et
le locum ordinis. Quod si actum quantitatis ponatur sine exten
sione ad totum amittitur primum quod hinc temporis unaquodque
partibus unio, et hoc consequenti negatio, ut unio quae negat
deur in quantitate completa, et leleat quod in unionibus certis
sub illa negatione. Quod propter a profundam exten
sionem in toto non hanc actum negationem, et loci positionem
negationem inuoluit, ut de a philosopho in subiecto ad rationem quod
suo diximus loc.

Hic quidem hanc opinio rem per barbaritatem,
ut inueniri faciat, permulta inuoluit quae si accurate examinentur
dubia apparent. In primis per sententiam primum quod stabilitate faci
le enervatur, quod in a profundam extensio ad totum volu
it potest aguarit. Sic etiam volu non potest a subiecto mali et quo
uis alio accidente. Unde non contrarium per barbaritatem et conforma
ti, quod quantitas est per proprietatem subiecto mali: quod si postulat sem
per ex natura sua extensionem in toto, etiam subiecto mali illam
postulat, contra per barbaritatem, quod cum sit affectus subiecto totum suum
et hinc in ordinem ad illam: quod si postulat extensionem in
toto, propter subiectam illam postulat, unde bene in se totum subiectam
etiam talem extensionem postulare. Unde non hanc contra
si abedo. hinc totum suum est propter subiectum, et postulat extensio
nem

etiam subiectum illam postulat, scilicet ut talis est casione habet
 qd eandem partem, scilicet ad rationem. Vt tunc qd argumentum. Subiectum non habet
 illam extensionem a quantitate, ut probatum est superioribus locis: qd si
 illam semper postulat, independentem a quantitate postulat: at qd
 ab eo tam inseparabilis est huiusmodi a quantitate, quia a subiecto

Deinde quod addit subiectum sine quantitate
 eque postulare eum cum ordine a totum aut sine illo, libere as-
 sumant. Nam subiectum postulat eum connati modo eo stare in quo quod
 suas extensione operari, sed et sine quantitate illas hanc non potest
 in magis pro: est huiusmodi stare cum extensione ad totum, quod sine il-
 lo, qd illam postulat. Vt. Vnquam quantitas congrua ad sua
 nam illa postulat eum, ut fit ad agente: sed subiectum magis fit ad
 agente cum extensione ad totum, ut probatum est: qd ita postulat
 et magis univociter ad suam nam.

2. etiam licet per hanc sententiam, nihil nos ur-
 get. Nam concedimus extensionem in toto priorem eam extensione
 in loco: sed extensio in toto, non est propria quantitati, cum le-
 quid etiam in locis materialibus conveniat, et dicitur de exten-
 sione unitaria; dicitur ulterius, qd si extensio a partibus in a-
 lio ad totum est fractus quantitati loco, et sic huiusmodi partibus
 ne extendere subiectum ad totum a partibus in a-
 lio debet servare proportionem cum ea parte: sed hanc extensio
 in substantia non est e fructus quantitati: qd est. Miri probat.
 Extensio actualis in toto est prior quantitate in subiecto: qd
 etiam extensio a partibus in toto prior est in subiecto quam
 ipsa quantitas. anis probatum est cum dicitur extensio in
 in toto per actum agente. Sicut bona verba qd ex actu ad partem
 non potest e fallacia. Debet qd subiectum extensio in toto, eque
 de quantitate, a partibus non est ponenda loco fractus quantitati
 in illa, quod pro aliam quamvis necesse est

Articulus Tertius.

V. Causa realis Quantitatis consistat in extensione
Aeris per ordinem ad locum.

Non est q̄ de extensione actuali ad locum, sed si n̄ existat eodem
tempore Locum h̄ic, posse hanc extensionem totā a quantitate.
Sed de aethere h̄ic que inseparabilis est. Quia ad ventum
quantitatem competere extensionem repleti loci, q̄ n̄ in unum
actu extensa est, natura aliud corpus ad eodem locum includit, et
seis ipsius respondentem divisionem partibus h̄ic, unde semper videri se
h̄ent distantiam localem, que est negatio simultaneitatis cum alia
p̄ in eodem loco, et consequenter h̄ent etiam impenetrabili-
tatem, tam si cyrusus a tenuius quantitatis, quam si par-
tium eiusdem. Nec igitur extensio semper debet corpori quantitas, et
actu sit in partibus. Unde gustus aethereus est inseparabilis.
Non t̄ est intelligendum quantitatem partem excludere aliud corpus
Locum, id est q̄ ubi quantitatem, cui natura coniuncta est negatio
a tenuius corporis. Quantitas t̄ est talis n̄, ut semper hoc pos-
sit vel ubi cum negatio, nec sine isto connati n̄ esse potest.

Prima igitur sententia in hac materia est bar. dicit.
40. set. 4. no. 16. q̄ ad h̄ent aethereus ad replendum locum,
cum exclusionem a tenuius corporis esse primam quantitatis pro-
prietatem p̄ quam eius essentiam explicamus ubi quantitatis
diffuse. Quam etiam locum partem Subiecta p̄ primam eius pro-
prietatem explicamus cum dicitur esse ens p̄ se existens.
Essentiam uero quantitatis, quam p̄ aethereus ad replendum
locum tanquam p̄ primam proprietatem explicamus a h̄ent
esse partem q̄ dat locum corpoream n̄ locum et esse talem esse
sunt ens, cui debet replere locum, que ut plantam esse non
potest esse extensio in h̄entia, nec ad totum: sed in eo consistit

quod hinc per unitas, et talis per, ut illud debeat excensio le plura loci.
 Quod ut constat soli impote quantitas, et si n' demus suam et
 accia matha ut comati sine mo' p'hibere excensionem ad locum, non
 in ta lem p'hibere, ut ab eodem loco aliam subiam aut accidens ex
 pellant, cum natr, si ita a Deo ponantur, possint a quouis penetra
 ri, ut etiam in iudo gl'ias alias n' expellunt, videmus, n' in uno
 p'ntas, at no' una quantitas natr non pot' ee in eodem loco ubi
 alia. Unde dm' est excensionem entitativam d' ad hunc immura
 ce quantitan' cum le signis entibus mali bus, p'pria no' illius ee il
 lam cui' debet le plere locum, et cum vis extensio d'icat per
 unitas, quantitas entia in eo consistit qd' hinc per unitas qd'
 natr debet extensio le plura loci, cum natr penetrabilitatis.

Et hinc opio' na de hui' consentanea,
 ceq' nusquam s'at impugnat. Quod n' a lig' oby. extensioem
 in h'co ee p'viam nihil conuincit. Incedimus n' eam p'vita
 tem, dicimus n' eam extensioem ee p'prietatem entis mali, n'
 peculiaris quantitas. Quidm' d'icimus suam nutritivam ee
 p'prietatem uiuentis, non n' est p'viam p'prietas d'ici q' subruie
 te continetur, huius n' est p'viam p'prietas intell', l'quis a loca
 illi peculiaris. Si q' cum quantitas conueniat analogice
 cum sebia et qualitate mali' in ente mali' p'viam pat' ipse
 p'viam p'prietatem, que est a p'viam ad extensioem in h'co.
 P'viam n' p'prietas quantitas, quam h'et ex sua peculiar
 ri loci est a p'viam ad occupandum locum.

De diuisibilitate. idem e' iudicium. Cum
 n' duplex sit diuisibilitas, altera meth' p'p' q' solum h'et
 designoie, et est p'prietas entis mali' etiam h'et ent' p'viam
 extensioem ad locum et p'viam a p'viam ad illam. Altera
 est p'viam, qua ad actum leuui pot', p' contactum p'viam
 eam, et h'et est p'viam quantitas d' supponit acten su
 nem actualis ad locum et a p'viam a p'viam ad eam
 extensioem. Nec n' p' contactum diuidi pot' nisi qd' in lo

n' h' i' q' e' narium ut q' h' qui asserunt ex superioribus patet &
 3. Potest Deus illam conservare in tota spatio, ita n' ut tota sit
 in toto, et tota in qualibet illius p. Probatur q' hoc n' est impo-
 te in subia mali affecta quant. q' nec et est impote in eadem
 subia exuta quant. anti' p'et in mysterio Eucharistia, in quo d'
 Dni corpus h'et in tota sacra hostia, et tota in qualibet p'ce
 adoramus. Negandum m' est ratio ita manere subiam, ut ali-
 qui existimant. Quid n' impedit quominus Deus conservet di-
 versas p'ce subia in diversis locis, q' pot' d' duas subias ita
 conservare, in quo non s'nt m' difficultas. Imo cum subia
 ex natura sua p'ce h'eat, nec p'ce h'at ita e' nec erit sine novo mi-
 raculo, q' n' ab ip' decidere ut una pars subia sit multis in locis,
 quod m' inde sequit'. Vlt. Pot' manere subia detracta qua-
 nitate, q' in panis, q' in spatio indivisibile confusis partibus ita
 ut unag' q' subia uniantur, ut iam q' b'atum est

Questio secunda.

De impenetrabilitate Quantitatis.

Principus Primus

Per quid resistat quantitas pe-
 netrationi.

Suppono ex lib. 4. Physiologicum n' posse n'lt' corpora quanta penetrari,
 hoc est e' sit in eodem lo, qm' nec duo p'ce q'udam corporis penetra-
 tur, quod experientia e' h'et unum e' d' item q' d' n' h'et unum p'ce hanc
 lo pugnantia, quod e' q' m' est e' m'istoris q' p'ce docet. Nam cor-
 pus Christi Dni, sit est in sacra Eucharistia cum quantitate panis, et
 rariis clavis ingressus est ad discipulos. Luc. 24. plumbus q' a h'is
 ex locis quos sefert p'ce. qua de le etiam Bar. tom. 2. in 3. p. d'ig.

48. sect. 3. Deinde eam resistenciam non provenire ex p. in se.
Alioquin. dua hodie concitata multo fortius possunt, et subie-
dem data quantitate resisteret penetrari, cupis unum iam observamus.
nec etiam ex p. qualitatem qd corpora afficiunt. Satis n. in
eodem spa ho sit calore, odorem, frigus ac reliqua q. suis experimur.
Unde constat totam resistenciam ea ex p. quantitate, h. illas unum.
p. suam unitatem alteri resistat, nec pot. cum illa se uniri, q.
si, p. aliquid supradidum, quod ipsi quantitati debeat.

Prima ita opinio hac in res est que tenet
quantitatem p. suam unitatem alteri resistere, ut ne loco
coniungantur. Probatur n. exemplo qualitarum. Illa n. in me-
diata p. suam unitatem fratri pugnant in se: q. idem dicitur
erit de quantitate. Ita dicitur quomodo se cogitavit: am. certum est,
q. nulla pot. cogitari p. q. gradibus superadditis, p. quam ma-
hio pugnet in se. Ita videtur certum, q. in utroque est par-
tati. 2. Quantitas a se resistit ne sit in loco, quatenus
locum occupat: sed occupat illum p. suam unitatem: q. p. il-
lam fratri resistit penetrari. De maiori nulla pot. esse dubitatio.
Min. probatur q. quantitas extenditur actu in loco p. suas p. s.
sed quatenus resistit penetrari, quatenus se extenditur: q. p.
illas fratri resistit. Confirmatur maiori, q. p. p. quantitas est
seu extensa q. h. p. distantia ac non continua: sed hoc
habet a seipso, et non a fratre superaddita: q. actu in se contin-
dit p. suas p. s.

Hac opinio que ex confirmacione nostra impug-
nabit, probatur non pot. interim uo eius argumenta se fugant.
Ad primum ita regardanda est contra. Ad confirmacionem assignando
est maior latitudo, q. gradibus pugnant inter se loci unitatis
quam habent, quo nihil est distinctum a seipso: ipsarum. Et
probatur, q. in gradibus levisis comparantur in eodem sub-
iecto, in gradibus intensis aliquom hant modum p. quem fratri pugnant in
se, quem non hant in levisis. Nam talis mixtura ab ipse.